

8 april 2020 Taize

Oecumenisch Meditatief avondgebed

Thema; “Vergeef het hun, ze weten niet wat ze doen”.

1. Wees hier aanwezig, God van de machten, wees onze Heiland, licht in ons midden.....

2. lied nr. 54; Adoramus te Christe;

Wij aanbidden u Christus, wij spreken goed van u, die door uw kruis de wereld hebt verlost.

3. Lezing Lucas 23, 33-34;

Toen ze op het zogeheten Schedelveld kwamen, sloegen ze Jezus daar aan het kruis en ook de twee misdadigers, de een rechts en de ander links van hem, Jezus sprak; “Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen”. Ze verdobbelden zijn kleren.

4. lied nr. 25; De noche iremos, de noche;

Wij gaan de nacht door, het duister, op zoek naar levend water. Enkel de dorst zal ons licht zijn.

5. Toelichting op het thema;

Sinds Jezus onder de mensen ging staan die door Johannes de Doper gedoopt waren, werd Hij, om God te dienen, solidair met zondaars en arme mensen. Hij heeft heel zijn leven ingezet om hun de blijde boodschap te laten kennen. Nu heeft hij geen woonplaats meer op aarde. Nadat Hij door zijn leerlingen in de steek gelaten en verloochend, door de hoogste gezaghebbers van het land veroordeeld, en door het volk verworpen werd, wordt hij aan het kruis geslagen; een dood die slaven en misdaders ondergingen.

Toch slaat hij geen acht op dit schandaal, noch op het kwaad dat hem wordt aangedaan. Hij klaagt niet over het lijden dat hij ondergaat. Hij stelt zich geen vragen over de reden van dit niet te rijmen kwaad, en hoeveel schuld ieder daaraan heeft. Maar Hij is bezorgd hoe Hij met ieder een relatie kan behouden. Hij sluit niemand op in het kwaad dat gedaan werd. Hij gelooft meer in hen dan zichzelf. Door deze vergeving wordt verzoening geschonken. In de vrede en het licht van de opstanding wordt dat duidelijk.

Wanneer we een onbegrijpelijke beproeving doormaken, wanneer we ons verlaten voelen door hen in wie we vertrouwen stelden, kunnen we in de war gebracht worden door de reactie van geweld die dat in ons teweeg kan brengen. Soms zouden we afstand willen nemen, de tijd voorbij willen laten gaan. Daardoor wordt duidelijk dat vergeving geen vanzelfsprekende houding is voor de mens. We kunnen in zulke crisismomenten echter ontdekken dat leven uit vergeving allereerst betekent: de

Opgestane in ons te laten vergeven. Het hart blijft levend; het kan zich opnieuw openstellen en hopen.

6. Lied nr. 53; Bleibet hier und wachet mit mir;

Blijf bij mij en waak hier bij mij, waak en blijf bidden, waak en blijf bidden.

7. Voorbeden; Gospodi Pomilui; heer ontferm u:

Zegengebed van Maarten Luther;

Heer, blijf bij ons, want het is avond en de nacht zal komen. Blijf bij ons en bij uw ganse Kerk aan de avond van de dag, aan de avond van het leven, aan de avond van de wereld. Blijf bij ons met uw genade en goedheid, met uw troost en zegen, met uw woord en sacrament. Blijf bij ons wanneer over ons komt de nacht van beproeving en van angst, de nacht van twijfel en aanvechting, de nacht van de strenge bittere dood. Blijf bij ons in leven en sterven, in tijd en eeuwigheid. Amen.

Maarten Luther (1483-1546)

8. lied nr. 123; Aber du weist den Weg fur mich

God laat mijn gedachten zich tot U richten. Bij U is het licht, u vergeet mij niet, bij U is hulp

en geduld. Ik begrijp Uw wegen niet, maar U kent mijn weg.

Avondgroet;

Christus Jezus, U bent niet op aarde gekomen om de wereld te oordelen, maar om ervoor te zorgen, dat ieder mens zich een weet met U en de medemens. En als de liefde zover gaat dat ze vergeeft, dan komt het hart, ook al is het nog zo beproefd, weer tot leven.

Ik wens iedereen een Gezegend Pasen!

En heel veel sterkte, licht en liefde in deze spannende tijd!!

Petra Kolb.